

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ. — Επι της λεωφόρου Πανεπιστημίου, αριθ. 3η.

Υπενθυμίζεται τοις ενδιαφερομένοις ότι η προθεσμία προς υποβολήν των χειρογράφων δια τὸν Β' διαγωνισμόν τῆς « Ἑστίας » πρὸς συγγραφὴν ἑλληνικοῦ διηγήματος ἰληγῆς τῆς 29 ἰσότημένου Φεβρουαρίου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Θ' — ΑΡΙΘ. 426

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΑΙ ΤΟΙΚΟΓΡΑΦΙΑΙ μυθιστορία της κυρίας Ουδέα. Μετάφρασις Ἀγγέλου Βλαζου. Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΟΡΑΦΩΝ. ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ. ΜΥΡΜΗΚΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ καὶ ΦΟΙΚΕΣ ὑπὸ Ν. Χ. ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΓΙΟΙ ΕΝ ΚΥΠΡΩ. Ο ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ. ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ — ΔΙΗΘΕΙΑΙ — ΣΥΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἡ ἐν Παρισίοις ἐθνικὴ Ἐστία πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῆς γεωπονίας, εὐγνωμονοῦσα τῷ περιώνυμῳ φυσιολόγῳ Pasteur δι' ὅσα ἐπιτηδεύματα ἀνακαλύψει ἐπισημασθῆναι ὑπὲρ τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας, προσήκειν καὶ ἐπισημασθῆναι καὶ ὡς ἀποδοτικὸν ἐπισημασθῆναι. Τοῦ ἔργου μεταίχμιον καὶ οἱ ἐπὶ τῆς γεωργίας καὶ τῶν ἐπιχειρηματιῶν καὶ ἐπιχειρηματιῶν ὑπουργοὶ τῆς Γαλλίας. Εἰς τὰ ἐγκώμια δ' ἀπερ' ἀφηρῶσαν εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν ἀνδραγαθὸν ἀνδραγαθὸν ἐπὶ τῆς γεωργίας, ὁ Pasteur ἐπερθεῖς ἐν μέσῳ εὐφημιῶν πύκαριον τῆς γεωργίας ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως μισθίου. Δὲν εἶμαι, εἶπε, ἀναλισθῆναι πρὸς τοὺς ἀπειρομένους μοι ἐπισημασθῆναι, ἀλλ' ὁ ἐπισημασθῆναι πρὸς πάντοτε, διότι ἀναφέρεται εἰς πᾶσι τοῖς ἐργοῖς, ἴσως δὲ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης εἶναι καὶ μὴ εὐχαρισθῆναι ποτὲ εἰς τὰ κτηνήματα. Ἡ ἐπιστήμη δὲν πρέπει νὰ ἀρῆται τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ πάντοτε νὰ ἀντιβλέπῃ ἔμπροσθεν πρὸς νέας κατακτήσεις. Μακρὰ ὑπολείπεται ἐτι, ἡμῖν ὁδὸς, νὰ διαγνώσωμεν. Ἐγὼ μόνος, ἢ καὶ βοηθούμενος ὑπὸ τῶν συνεργατῶν μου — τὸ λέγω ἀνευ ψευδοῦς μετριοφροσύνης — κατώρθωσα τόσον ὀλίγα πράγματα! Πόσα δεῖναι δὲν μένει; ἔτι νὰ θεραπεύσῃ. Ἀλλὰ θάρρειτε! Νέαι μέθοδοι ἐρευνῶν δημιουργοῦνται, αἱ δὲ μέθοδοι εἰδὼν ἢ ψυχῆ τῆς ἐπιστήμης. Κατέληξε δὲ ἔξαρτα τὰς εὐτυχεῖς συνεπείας τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς πείρας καὶ ἐνηθίει ὑπὲρ τῆς γονιμότητος καὶ ἀσφαλείας τοῦ μέλλοντος.

Ἐξεδόθη ἐν Πέστη ἀπάνθισμα τῶν ἐν τοῖς πολυαριθμοῖς ἔργοις τοῦ διασημοῦ Οὐγγρῶν μυθιστοριογράφου Μαύρου Γρόκα περιεχομένων βῆτον, γινωμικῶν, ἀποβημάτων. Τὸ ἀπάνθισμα τοῦτο, ὅπερ θερμοσίτης ἔτυχεν ὑποδοχῆς ἐν τῇ πατρίδι τοῦ συγγραφέως, ἐπιγράφεται Ἡβῶ τεσσαράκοντα ἔτη, διότι ἀπὸ τεσσαράκοντα ἔτη ἔγραψε ὁ ἀκάματος μυθιστοριογράφος, ἐκδούς τὸ πρῶτον αὐτοῦ διήγημα τῷ 1843.

Ἄγγλος δημοσιογράφος, ὁ κ. H. D. Trail, γνήσιος Τόρυς, δημοσιεύσας ἐστὶν ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν ὁ Νέος Λουκιανὸς (New Lucian), σειράν διαλόγων, ἐν οἷς πραγματευθεὶς διάφορα τῶν ἀπασχολούντων τὴν σύγχρονον κοινωνίαν ζητημάτων. Τὸ ἔργον δὲν ἀμοιρεῖ εὐφραδίαν

σταυρικῆς πρωτοτυπίας, ἀλλ' ἡ ἐλογίη τῶν θεμάτων, ἅπαντα ἐφήμερον ἐνέχουσι ἐνδιαφέρον, ἐλέγγει ὑπερβολικῶν τῆ ἀξίωσιν τοῦ συγγραφέως ἂν ἀντιμετρηθῆ πρὸς τὸν Λουκιανόν. Ἐν ἐνὶ τῶν διαλόγων, Πλάτωνος καὶ Ἀριστοφάνους, χλευάζει καὶ γελοιοποιεῖ τὸν νεώτερον ψευδοελληνισμὸν ἐν ἑστέρω ἐπικρίνει πικρότατα τὴν ῥητορικὴν τέχνην τοῦ Γλαβόττωρος, καὶ ἐν ἄλλῳ, Λουκιανῶν καὶ Παύλου, καταβάλλει τὴν διαφύρα τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ τῶν μεσαιωνικῶν ἰσθῶν περὶ τῶν σχέσεων τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὰς ἀόρατάς δυνάμεις.

Τὸν προσεχῆ Ἀύγουστον θὰ συνέλθῃ ἐν Ἰουδίῳ τὸ ἑκτὸν συνέδριον τῶν ἀρχαιολόγων, εἰς ὃ δύνασται νὰ μετασχηθῶν ἔκτερος τῶν προσκεκλημένων ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων ἐπιστημονικῆς συμβουλίας καὶ ἀρχαιολογικῶν ἐταιριῶν, καὶ πᾶς ὅστις δηλώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἐπιθυμίαν του, καταβάλλων δικαίωμα εἰσόδου ῥηθελικῶν τρία καὶ 60 καπήνια. Ἡ πρώτη συνεδρίασις γενήσεται τῇ 15/27 Ἀυγούστου ἢ θὰ τελευτήσῃ τῇ 1/13 Σεπτεμβρίου ἐν αὐταῖς δὲ θὰ συζητηθῶσι διάφορα ἀρχαιολογικὰ ζητήματα, θὰ ἀρνηθῶσιν δὲ καὶ ἀρχαιολογικὰ ἐξέδραμα εἰς διάφορα μέρη τῆς κριματικῆς χερσονήσου καὶ ἐκείνης ἀρχαιολογικῆς. Ἐκ τῶν προεπιστάμενων ὑποβλήθησάντων θεμάτων σημειώμενα τὰ ἐπόμενα δύο, ἀπὸ τῶν σχετικῶν ἐμμέσως μετὰ τῆς ἡμετέρας ἱστορίας.

Περὶ τῶν ἰγῶν τοῦ σλαβικοῦ δικαίου ἐν τῇ βυζαντινῇ νομοθεσίᾳ τοῦ ΙΕ' αἰῶνος, καὶ περὶ τῆς ῥωπῆς ἢ ἐπιπέδου Βυζαντίου εἰς τὸν σλαβισμόν.

Περὶ ἀρνησῆος τῶν παλαιῶν σλαβικῶν κοινοτήτων, κατὰ τὰς μαρτυρίας τῶν βυζαντινῶν. Περὶ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀναγκῶν πρὸς τὴν σπουδὴν τοῦ σύγχρονου Βυζαντίου.

Ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ἀυστρίας, Πίερ τῆς ὄραν τῆς σχολῆς αὐτῆς διαπὰντῶν συγγραφέως, ἤθελε μικρὸν τυπῶγραφεῖον ἵνα ἐκτύπων ἡμῶν τὰ φιλολογικὰ ἔργα τῆς.

Ἐταιρία τις ἐν Βιέννῃ, σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀναστήσιν τῶν κινῶν, προσέβη ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῆς εἰς τὴν ἀναστήσιν παντὸς γένους τῆς Αὐστρουγγαρίας καὶ Γερμανίας. Ἡ ἐκθεσίς, περιλήθησάντων δύο τμημάτων, ἐν δὲ τῆς ἀναστήσεως κινῶν, καὶ ἕτερον θὰ πάγας τοὺς ἄλλους, θέλει ἀναρῆται ἀπὸ 23—30 Μαρτίου.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Λονδίνου ἀνεβῆται νῦν καὶ τεσσαράκοντα μύρια, ἀποτελούμενος ἐν 4,019,000 ψυχαί. Κατὰ τὰς νεωτάτας ἀπογραφὰς ὁ πῶν Παρισίων ἀμειψάσεται εἰς 2,239,000, ὁ δὲ τοῦ Βερολίνου εἰς 1,192,000.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐλευσθέντος μῆθος ἀνχωρεῖ ὁ κ. Σάλλων πρὸς ἐνεργεῖαν ἀνασκαφῶν ἐν Τριφυλίᾳ, αἰτίας ἐκείνης αἰτίας θὰ διαρκέσωσιν ἐπὶ μακρῶν.

Ἐν τῇ πόλει Δεσαδῶν, πρωτεύουσῃ τῆς βασιλείας τῆς Ἀρχαίας, ἀρκεῖται ἡ ἀνεγερθῆναι διὰ δημοσίας συνεισφοράς ὁ ἀνάριθμος τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ Γουλιέλμου Μυλλέρου, πρὸς τὸν ἑλληνικὸν ἔθνος ἀπελπιστῶν ἔπειτα εὐγνωμοσύνην, διότι ἡ τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς τῆς ἀποστολῆς τῆς ἐπισημοῦς τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Γερμανῶν ἡγεμόνων ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ ὑπὲρ ἀνεκέρειας ἀγῶνι εὐφῶν ἀσπαστῶν Τουρκικῶν διχῶν ἔργον θὰ ἴσται ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀποστολῆς ἀποπέλες τὸν ἀθλοῦν τῆς τιμῆς ἀλλοῦς τὴν κινήσιν τοῦ ἐμπνευσμένου φύλου τῆς μεγάλης ἡμῶν ἐπαναστάσεως. Πᾶσα συνεισφορά δύναται νὰ ἀποδυνάμῃ εἰς τὸν γραμματεῖα τῆς ἐπισημοῦς Dr. Hosaque, Dessau, Herzogliche Bibliothek, ἢ νὰ κατατεθῆ εἰς τὰ ἀνταῦθα βιβλιοπωλεῖα τῶν κ. κ. Wilberg καὶ Καρόλου Μπέρ.

Τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Παρθενονογραφικὸν ἢ Παλλὰς ἐπισημὸν πρῶτον τὴν δεκάτην ἐπέσειαν ἀπὸ τῆς συστάσεως του. Κατὰ τὸ θεώρημα τοῦτο ἐκατανήθησαν 37,000 λ. π. εἰσπράχθησαν δὲ 25,000. Τὸ ἔργον δὲ τῶν ἀναπληρωθῆναι δὲ συνέδριον τῶν κ. κ. Ζαρίση, Ὁδῶν Νεβερενέως, Ζαρίση, Στεφάνου, Τραπέζης, Κωνσταντινουπόλεως, Α. Βλάστων, Γ. Κορονίου, Γενομένων δὲ τῶν ἀρχιεπισκόπων αὐτοῦ ἐβλήθη πρὸς τὸ διοικητικὸν συμβούλιον ὁ κ. Ο. Νεβερενέως, ὅστις καὶ ἀνεκέρηθη μετὰ ἐμερῶν τοῦ Παρθενονογράφου.

Προσεχῶς ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ καθηγήτου τοῦ Ἑθνικοῦ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ

[23 Φεβρουαρίου (Μάρτη) 1884]

ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Πολυάριθμοι δηλώσεις αποστέλλονται καθ' ἑκάστην πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἐκδίωξιν τῆς 25 Μαρτίου, ἥτις ἐστὶ ἀναμφίβολος πολλῶν πλουσιωτέρων ἀφ' ὧν κατ' ἄρχας ἐνομιζέτο καὶ θὰ περιλαμβάνῃ καμψίως περίεργα πολυτιμωτά. Ἄξισημέλωτα μεταξὺ τούτων εἶνε ἡ γνησία σπάθη τοῦ Μάρκου Μπότσαρη, διότι τῆς ἐτέρας σπάθης διατηρουμένης ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Κλοννύ λιαν ἀμφίβολος εἶνε ἡ γνησιότης ἢ σφαῖρα ἢ φανεύσασα τὸν ἥρωα, εὐρεθεῖσα ἐντὸς τοῦ κραγίου τοῦ ἀμφοτέρων τῶν καμηλιῶν τούτων κάτοχος εἶνε ὁ κ. Ἰωάν. Τυπάλδος καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ τὸ γένος Μπότσαρη ἡ πολυτιμωτάτη καὶ πλουσία συλλογὴ ὀπλων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τοῦ ἀγῶνος ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸν ἐκ Χαλκίδας βουλευτὴν κ. Δημ. Κριεζώτην καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ τὸ γένος Τιαβέλλα, διάφορα ἄλλα ἀντικείμενα καὶ εἰκόνας ἀντικείμενα εἰς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τοῦ ἀγῶνος ἢ ἐν τῷ ναυστάθμῳ πλουσιωτάτῃ συλλογῇ ἀντικειμένων, ἀναγομένων κυρίως εἰς τὸν κατὰ θάλασσαν ἀγῶνα, καὶ ἡ αὐτὴ ἐπίσης διατηρουμένη σπάθη τοῦ ἀεσίου ἀρχατοῦ Μητρομάρα, λεύκωμα περιέχον αὐτόγραφα πλείστων ἀνδρῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅπερ κενήται: κατὰ διαφόρων ἄλλων ἀντικειμένων ὁ κ. Κουντουριώτης ἐν Κονστατινούπολει πρῶθεντι τῆς Ἑλλάδος, αὐτόγραφα παντοῖα καὶ ἔγγραφα ἱστορικὰ περιεργότατα καὶ πλείστα ἄλλα ἀντικείμενα μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας. — Τὴν 18^{ην} Μαρτίου γενήσονται τὰ ἔργα τῆς ἀποδοτικῆς τοῦ σιδηροδρόμου Βέλου-Λαρίσης.

Ὁ ἐν Βέλω σταθμὸς ἰεραρχικῶς ἐντελής, τὰ ἐλάσματα ἔχουσι στρωθῆ ἅπαντα καὶ τὰ γραφεῖα τοῦ ἐν Βέλω σταθμοῦ καθήρσιθσαν. — Ἀφίκετο ἐντὰ ὕψος ἀποσταλεῖς παρὰ τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως κατ' ἄγγελον τῆς Ἑλληνικῆς, ὁ ἀρχιναυπηγὸς Βίνια, βουλευτὴς ἐκ Τουρίνου. — Ἄπαν τὸ κινητὸν ὕλικόν, ἀπάρμαξαι, οὐχήματα κλπ. τὰ προωρισμένον διὰ τὴν μεταξὺ Κορίνθου καὶ Καλαμακίου ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ συγκαταναλάν, τοῦ σιδηροδρόμου Πελοποννήσου, ἀφίκετο ἡδὴ οὕτω: δὲ μετ' ὀλίγον, ἀιρομένης τῆς δυσκολίας, ἦν παρεμβάλλει ἡ ἐταιρεία τοῦ Ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου, μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ περὶ γεγυρας τοῦ πορθμοῦ νόμου, οἱ ταξιδιωταὶ θὰ δύνανται ἅμα τῇ ἐξόδῳ τῶν ἐκ τῆς λέμβου, εἶτε ἐν Καλαμακίῳ, εἶτε ἐν Κορίνθῳ, ἢ ἐπιβιβάζωνται τοῦ σιδηροδρομικοῦ οὐχίματος μεταφερόμενοι εἰς διάστημα 10 μιλίαις λεπτῶν τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν ἀντικρὴν παραλίαν, ὅπου καταβαίνοντες θὰ ἐπιβιβάζωνται ἀμέσως εἰς τὴν λέμβον καθ' ὅσον καὶ ἐν Καλαμακίῳ καὶ ἐν Κορίνθῳ ὁ σιδηροδρόμος φθάσει μέχρι τῆς παραλίας. — Τὴν παρελθούσαν κρίτην ἀπεδίωσεν ἐνταῦθα ὑπερενεηθόντος, ὁ Ἰάκωθος Παξιμάδης, ἐκ Ἰγνίου, εἰς τὸν τελευταῖον ἐπιζητήσαντων ἀνδρῶν τῆς μεγάλης γενεᾶς τοῦ ἀγῶνος τοῦ 1821. Ἐκ νεαρῆς ἡλικίας ὁ Ἰάκωθος Παξιμάδης ἀφιέρθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀγῶνος, διετέλεσε δὲ Πληρεξούσιος ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῆς ἐθνικαῖς Συνελευσεσι, βουλευτῆς, πρόεδρος τῆς Βουλῆς, Γερουσιαστῆς καὶ ἐν ἄλλαις ἀνωτάταις δημοσίαις ὑπηρεσίαις. Ἡ κληθεὶς αὐτοῦ ἐγένετο ἐπίσημως τὴν ἐποχὴσαν Πεντέτην, ἀπεδόθησαν δὲ τῇ νεκρῷ αὐτοῦ αἰ ἐπιθήσει τιμὰ ὑποστρατήγου, ὡς φέροντας τὸ παράσημον τῶν ἀνωτέρων Ταξιάρχων. — Ὑπὸ τῆς γαλλικῆς μεταλλευτικῆς ἐπιτήριξος ἐνθάδε καὶ Σίφνου κατοσκευασθὲν ἐν Γρανίκῳ τῆς Σακκίας κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ ἀραβόπλοιον προωρισμένον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐταιρίας ταύτης κατὰ τῆς διαφόρους νήσους τοῦ Αἰγαίου, ἐν αἷς κενήται μεταλλεύειν. — Κατὰ τὴν γενόμενὴν τὸ παρελθὸν Δεκέμβριον 1883 κλήρωσιν τοῦ ἐκ φρ. 60, 000, 000 δανείου τῆς ἐθνικῆς τραπεζῆς ἐκλήρωθσαν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ:

Ἐκαθήμενος ἀριθμὸς	Κερθόμενα πρῶτα
61012	100000
36204	10000
38638	2500
159847	250
63781	1000
136387	1000
157931	1000
27307	1000
20068	1000

Ἡ Διευθύνσις τῆς «Ἐστίας» ἀπεφάτισε νὰ διοργανώσῃ καὶ ἐφέτος Λαχεῖον χάριν τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς, οἵτινες μετ' ἀμειώτου εὐμενείας καὶ προθυμίας ἐξακολουθοῦσι παρέχοντες τὴν ὑποστήριξίν των εἰς τὸ ἔργον τῆς «Ἐστίας». Κρίνουσα δὲ ὅτι τῶν μὲν παλαιῶν συνδρομητῶν πολλοὶ, μὴ ἔχοντες ὄλους τοὺς τόμους τῆς «Ἐστίας» ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, εὐχαριστῶς θὰ ἔβλεπον διευκολυνομένην αὐτοῖς τὴν συμπλήρωσιν τῆς σειρᾶς των, τοῖς δὲ νεωστὶ ἐγγραφομένοις θὰ ἦτο λίαν εὐπρόσδεκτον τὸ μέσον τῆς ἀσπαίνου βαθυπλοῦ ἀποκτήσεως πλήρους σειρᾶς τῆς «Ἐστίας», ἐθεώρησε καλὸν ἵνα τὸ Λαχεῖον αὐτῆς ἀποτελεσθῆ ἐφέτος ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν τῆς «Ἐστίας» ἀντὶ τῶν ἐν τοῖς πραγματοποιημένοις τεθέντων βιβλίων.

Κατὰ ταῦτα ὡς κέρδη τοῦ ἐφετινοῦ Λαχείου τίθενται 200 τόμοι ἀδατοῦ τῆς «Ἐστίας» ἀξίας φραγκῶν χιλίων (1000). Οἱ 200 οὗτοι τόμοι θέλουσιν ἀποτελέσει 50 κλήρους, συγκαίμενους ἐκ 4 τῶν ἑκάστον.

Τὸ Λαχεῖον θέλει περιλαμβάνει τόσους ἀριθμούς, ὅσοι ἐσονται οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἐστίας» μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κληρώσεως αὐτοῦ, θέλουσι δὲ μετὰσχει αὐτοῦ οὐ μόνον οἱ παλαιοὶ συνδρομηταί, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ πρῶτον νῦν ἐγγραφομένοι τοιοῦτοι.

Ἐκαστος τῶν συνδρομητῶν θέλει λάβει δωρεάν ἀνά ἓνα ἀριθμὸν τοῦ Λαχείου, ὁ αὐτῶν δ' ἀριθμὸς τῆς ἀποδείξεως τῆς συνδρομῆς ἐκάστου διὰ τὸ 1884 θέλει εἶναι συγχρόνως καὶ ἀριθμὸς τοῦ Λαχείου.

Ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν θέλουσι κληρωθῆ 50, εἰς οὓς θὰ διανεμηθῶσι τὰ κέρδη τοῦ Λαχείου, ἦτοι ἀνά 4 τόμοι εἰς ἕκαστον κατ' ἴδιον αὐτοῦ ἐκλογῆν.

Ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου γενήσεται δημοσίᾳ τὴν τελευταίαν Κυριακὴν τοῦ Μαρτίου, ὡραν β. μ. μ. ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἐστίας» ἐνώπιον τῆς Διευθύνσεως, πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις συνδρομητῶν καὶ παντὸς ἄλλου συνδρομητοῦ, ἐπιθυμοῦντος να παρασθῆ εἰς τὴν κληρωσίν.